

[Finansministeren.]

være tjent med at blive fremstillet som en Stat, der har ladet sin Tjenestemandstand fuldstændig forsumpe i disse Aar. At den har haft Vanskeligheder er givet, men Vanskelighederne synes jeg ikke kan gøres saa grelle, som man fra visse Sider i dette høje Ting har villet gøre dem.

Maa jeg dernæst have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Westermann, at jeg opfatter det ærede Medlems Tale som et Afsnit af det Valgprogram, der skal udsendes. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem nu heroppefra siger til Tjenestemændene: Den Ordning, som jeres Organisation med Staten er enedes om, den kan ikke betyde, at der er givet Saldokvittering for Krigsaarene. Altsaa, den Ordning, der med Tilslutning fra alle Sider inden for Regeringen er gennemført, den, siger det ærede Medlem Hr. Westermann nu, skal Tjenestemændene ikke betragte, som om der dermed er givet Saldokvittering for Krigsaarene; nej, der skal, saa snart Varetilførslerne er begyndt at komme her til Landet, ydes et Eengangstillæg, en Eengangsbetaling til Tjenestemændene, saa de kan bringe — som det ærede Medlem sagde — deres Garderobe op paa det tidligere Stade.

Jeg spørger det ærede Medlem, hvordan han vil opfylde denne Forpligtelse efter Valget. Jeg spørger det ærede Medlem, paa hvilken Maade han tænker sig at gøre det. Jeg spørger det ærede Medlem, om han tænker sig, at Staten til den danske Arbejderbefolkning som Helhed skal yde en lignende Favør. Der maa vel være en vis Sammenhæng i Tingene. Jeg for mit Vedkommende — det skal jeg ikke lægge Skjul paa — er gaaet imod Eengangstillægget til Tjenestemændene ud fra den Betragtning, at de i store Træk maatte ligestilles med den danske Arbejderbefolkning, og at dette i Dag at udbetale Tjenestemandstanden et omfattende Eengangstillæg vilde være en Urimelighed over for den arbejdende Befolkning i Almindelighed. Det synes nu jeg; jeg har givet Udtryk derfor, jeg har fremført dette Synspunkt i Samklang med de øvrige Forslag til en Ordning med Tjenestemændene i den samlede Regering, hvor ikke een Røst har hævet sig mod denne Betragtning.

Nu forstaaer jeg paa den Tale, som det ærede Medlem Hr. Westermanns Partifælle holdt i Landstinget, og paa den Tale, det ærede Medlem Hr. Westermann holdt her, at nu lægges der fra konservativ Side op til at give Tjenestemændene et Løfte om en Eengangsbetaling ud i Fremtiden.

Hvis det Krav, som er rejst stærkest fra Tjenestemændenes Side, om en Eengangsbetaling paa 2 000 Kr. — og hvis Garderoben for en Familie skal bringes op paa Førkrigsstadet, hvis man skal have Mulighed for at købe, hvad man havde tænkt sig, saa maa der et Par Tusind Kroner til — skal imødekommes, vil det, saa vidt jeg kan se, komme til at dreje sig om et Beløb paa 160 Mill. Kr. paa een Gang. Jeg spørger det ærede Medlem, hvordan han i den Situation, vi er inde i, stillet over for de finansielle Vanskeligheder, han lige saa vel som andre ærede Medlemmer her i denne Sal er klar over vil melde sig, vil opfylde det Løfte, han her giver. Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald mene, at den Finansminister, der faar med Tingene at gøre i den kommende Tid, vil blive stillet over for saa store økonomiske Vanskeligheder, at han alene ud derfra maa sige til Tjenestemændene — hvis disse efter det ærede Medlem Hr. Westermanns Anvisning igen rejser Kravet om et Eengangstillæg —, at dette er der ingen finansiell Basis for, saaledes som Forholdene ligger for Danmark. Men det kan være, det ærede Medlem Hr. Westermann har gjort sig sine Tanker om, hvorledes disse Penge skal fremskaffes.

Jeg har været overordentlig glad ved i Landstinget at møde den aldeles enstemmige Tilslutning til Forslaget, som jeg ogsaa har mødt her. Jeg glæder mig til den Dag, hvor det er Skattediskussionen det gælder, og hvor den samme absolutte Enstemmighed sikkert vil blive lagt for Dagen fra alle Sider, og hvor vi rørte ser hinanden ind i vore blaa Øjne og bliver enige om, at nu skal Tingene klares hurtigt og let.

Jeg vil blot føje den Bemærkning til, at jeg synes, der er en Tendens til en vis Ansvarsløshed i det ærede Medlem Hr. Westermanns Betragtninger her, en Tendens, som jeg har mødt fra anden Side tidligere, og som jeg for mit Vedkommende er gaaet imod. Jeg ved ikke, om det er Forsøg paa en Overbudspolitik, der saaledes af det ærede Medlem er indledet. Jeg tvivler paa, at det skulde være det ærede Medlems Partis virkelige Linie, den, der dermed er antydnet, men det er jo muligt, at det ærede Medlem baade kan oplyse dette ganske klart og samtidig ogsaa gøre os klart, hvorledes han bedømmer Mulighederne for at gennemføre det Forslag, han her opstiller.

Jeg for mit Vedkommende maa anse den Ordning, der her er naaet i fuld Over-